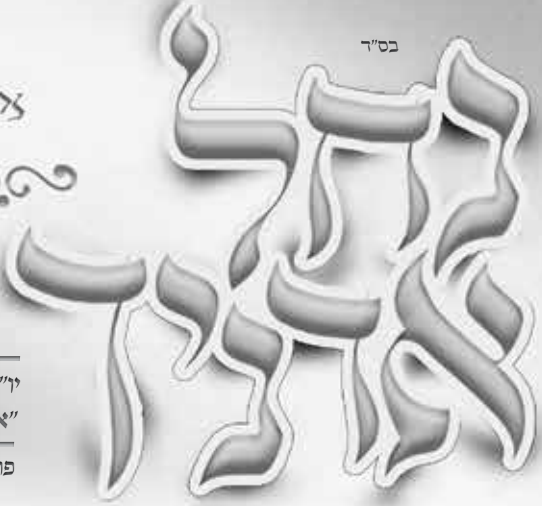

גליון מורהב
לרגל יומא דהילולא
של כ"ק מרן אדמו"ר
זצוקללה"ה זי"ע
ועבי"א

י"ל ע"י התאחדות האברכים
אדנים לתורה" דחסידי זוטשקא
פר' משפטים תש"פ • גליון ל"ז

מנחל ההילולא

אמרות טהורות מספה"ק לאור ימי ההילולא
נערך ונלקט ע"י ראש החברה ישכ"ג
הר"ר משה מנחם העבט הי"ו

"עולו ואתכנסו להילולא דרבי"

אמרות טהורות ועניני יומא דהילולא,
מלוקטים מספרי חסידות

"להושיב ישיבה על קברו"

ובתשו' הגאונים מצאתי, כל הנך ריגלי
דאמורא, היינו יום שמת בו אדם גדול, קובעים
אותו לכבודו, ומדי שנה בשנה כשמגיע אותו יום,
מתקבצים ת"ח מכל סביבו, ובאים על קברו עם
שאר העם, להושיב ישיבה שם.

(רש"י מס' במות קכב. ד"ה תלתא)

שם עולם אתן לו.

בפסוק "ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם
טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא
יכרת (ישעיה נ"ו, ה). וכו' הרד"ק: "יד" - כענין הנמצא
בדברי חז"ל ממלא מקום אבותיו והדומים לו,
ו"שם" - שאמשיך שמו לדורות הבאים וכו', אבל
בהיות האדם טוב לפני האלוקים, ומעשיו כוונה
טובה, קָלָל נותן בלבנות בני אדם להזכירו לטובה
כל הימים, כמו שישמעו מעשיו בן מפי אב,
וזה קצת גמולו הטוב אחרי מותו, מלבד הגמול
הגדול השמור לנשמתו וכו'.

(פ' הרד"ק על ספר ישעיה)

מתפללים על החיים.

ברזילי הגלעדי אמר: (שמואל ב, יט, לח) אמות
בעירי וגו' כי הנאה יש למתים שאוהביהם
הולכים על קבריהם, ומבקשין על נשמתן טובה,
ומטיבין להם באותו עולם, וגם כשמבקשים
מהם, הם מתפללים על החיים.

(ספר חסידים סימן ת"נ)

הדלקת נר נשמה.

ידוע כי הנשמה נהנית בהדלקת הנרות, והיא
מתהלכת בעידונוי הווד והשמחה, ומתפשטת
ומתרחבת מתוך הנאת האורה, מפני שהיא
חתיכת אור חצובה וכו'.

(רבינו בחיי תרומה כ"ה, ל"א)

כיון שעלה שוב לא ירד.

ענין הנשמה שאמרו רז"ל (והר"פ ויחי דף ר"ה)
כל שנים עשר חדש נשמתו עולה ויורדת,
המשך בעמוד ב' <<<

דברות קודש ממעיין נבע, כ"ק מרן רבוק"ק זי"ע

לא עשה לרעהו רעה

ונקרב בעל הבית אל האלקים אם לא שלח ידו במלאכת
רעהו (שמות כב, ז) במה יקרב בעה"ב, [אשר אינו עוסק כל
כך בתורה ותפלה], אל עבודת השי"ת, "אם לא שלח ידו
במלאכת רעהו". היינו שלא עשה לחבירו שום רעה ועושה
בידו צדקה וגמילות חסדים, בזה הוא קרוב להשי"ת.

(רביה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זי"ע)

כח הברכה

ועבדתם את ה' אלקים וברך את לחמך ואת מימך
והסירתי מחלה מקרבך (שמות כג, כה). שמעתי ממו"ר פירושו,
"ועבדתם את ה' אלקים", פירוש כשתעבדו את ה', "וברך",
אזי יהיה לכם כוח לברך את הבאים אצליכם, כי הברכות
יהיו מסורים בידכם. ולא זו אף זו, אלא גם "את לחמך ואת
מימך", מי שיאכל מלחמך וישתה ממימך, אזי "והסירתי
מחלה מקרבך", יהיה לו רפואה שלימה.

(רביה"ק ר' מאיר מפרמישלאן זי"ע)

עבודת התשובה בימי הנעורים דייקא

ויצאה חנם אין כסף (שמות כא, א). הנה חז"ל דרשו (קדושין ד ע"א)
'ויצאה חנם' אלו ימי בגרות, 'אין כסף' אלו ימי נערות. ונראה
לפרש בדבריהם ז"ל הנה ידוע (ענין עבודה זרה יט ע"א) אשר עיקר
התשובה הוא שעושה האדם בנערותו, עוד בו רשפי שלהבת
התלהבות, ואז הוא תשובת המשקל, באש השתוקקות נגד
מה שהרתית את עצמו באש של היצר הרע, לא כן אם האדם
אינו מקיץ עצמו מתרדמתו, עד אשר הגיעו 'ימי הרעה' (קהלת
יב, א), הם ימי הזקנה (שבת קנא ע"א), ואז תשש כח הסבל (ענין נחמיה
ה, ז), ופסקה ממנו אש החימום, ואפילו כשעושה אז תשובה
גמורה, אינה הגונה שיהיה חטאו נמחק לגמרי.

וזהו שרמזו חז"ל 'ויצאה חנם' אלו ימי בגרות, 'אין כסף'
אלו ימי נערות, 'כסף' הוא לשון השתוקקות, כמו 'נכסף'
נכספתה' (בראשית לא, ט), פירוש [אין כסף] אם בימי הנעורים
לא עשה תשובה באש השתוקקות, אזי ויצאה חנם בלא
מצוות ותשובה הגונה, בימי הבגרות רומז לעת הזקנה, שהם
אחר ימי הנערות.

(רביה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זי"ע)

כדרכי מלחמת היצר

כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו וחדלת מעוזבו
לו עזוב תעזוב עמו (שמות כג, ה). "חמור שונאך" הוא רמז ליצה"ר
שהוא השונא הגדול ביותר של האדם. וחמור רומז לסט"א
וכמ"ש (ב"ק מט) עם הדומה לחמור. וכשתראה רובץ תחת
משאו, שמשא העבירות שהצליח להרויח ממך הוא כבד
עד מאוד, שהגדשת את הסאה ורבו עוונותיך למעלה ראש,
ד' ירחם, ונפשך בשאלתך לדעת מה לעשות כדי לצאת מן
המיצר האיום הזה. לזה אמר הכתוב ראשית דבה, "וחדלת
מעוזבו לו", ראה נא בכל כוחותיך לחדול מעתה מלעזור
ליצה"ר להוסיף עוד על משקל החטאים. ומכאן ולהבא
תשתדל בכל כוחך להתנתק מלעשות עוד רע. אולם עדיין אין
זה התכלית המכוון. רק אח"כ תבא אל התכלית שהוא "עזוב

התיקון הגדול הנעשה ע"י זביחת היצר

ח"ו. דרכי' דרכי' נועם וכל נתיבותיה שלום כתי', היינו שע"י לימוד התורה"ק באמת נעשה האדם אוהב וכל דרכיו המה נעימים ומתוקים. וכמואב בשם הרב הק' א"א ר' מענדלי מרימנוב זצלה"ה ז"ע שאמר שמיום שלמד המשנה (ב"ק א) אדם מועד לעולם לא הזיק לשום אדם. והיינו כדברינו אלה, ממילא כאשר ילמדו בקדושה ובטהרה סדר נזיקין לא יעשו בפועל נזיקין עכלה"ק. ואנן לאו בדרגא דא קאמינא, אמנם עכ"פ מה שיין לדרוש מאתנו הוא, שע"י לימוד הדינים נתעורר שלכה"פ במזיד לא נזיק את זולתינו.

והנה עומדים אנו לפני שב"ק "שקלים", הראשונה מד' הפרשיות שקורין בפרק זה. והוי מרגלי בפומיה דהרה"ק ר' פנחס מקאריץ ז"ע, שמצפה ומייחל תמיד לעת קריאת ד' הפרשיות שאז הוא נראה ומתראה עם ה"כביכול ב"ה". דשבתות הד' פרשיות גבוהים ונשגבים עד מאד, ואיתא באמרי יוסף ובעו"ס, דד' הפרשיות הם כנגד ד' האותיות שבשם הוי"ה ב"ה ובכל פרשה מאיר אות אחר, ולכן מבקשים בפרשת שקלים הראשונה מהני פרשיות, "אור פניך עלינו אדון נשא" שזוכה בהני ד' קריאות להארת שמו ית' ע"י מקרא קודש דידן.

ואיתא בעבודת ישראל ובחידושי הרי"ם על מאמז"ל ד' משה עומד וזוקף ראשיהם של ישראל", דהיינו שזוקף את ראשם שיהא למעלה מגופם ואל יהיו כבהמה אשר ראשה שוה בקומה לגופה, שמה רבינו ע"ה מרומם ומגביה את השגותיהם ומחשבתם של ישראל מן הארציות השפלה והנמוכה, ומחדש בקרבם רוח נכונה וטהורה, ולכן קורין פרשה זו בסוף ימי השובבי"ם, שאחר ההטהרות וההתקדשות של ימי השובבי"ם אפשר להגביה הראשים ולנשא את המוחות מן הארציות.

ופרשת שקלים מסתיימת בתיבות "לכפר על נפשותיכם" (שמות טו), דכין דאחר ימי השובבי"ם עומדים אנו, לכן מסיימים בתיבות אלו שע"י הקריאה הזאת נועלים את תשובת ימי השובבי"ם ומגביהים את המוחות מהארציות. וקורין פרשה זו בשבת מברכים ר"ח אדה, שאחר ימי תשובה אלו מגיעים ימי השמחה שע"י תשובה בא האדם לשמחה, וכדאיתא שבמוצאי יום כיפור יוצאת בת קול ואומרת, "לך אכול בשמחה לחמך כי רצה אלוקים את מעשיך", כך אחר ארבעים ימי התשובה של ימי השובבי"ם נצטוינו (תענית טז) "משנכנס אדר מרבין בשמחה" שזה מורה על קבלת תשובתינו לפנינו ית', שע"י משנכנס לשמחה פנימית ונעלית.

הנה בפרשתן כתי' (שמות כה) "וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות וזבחו שלמים" וכו'. ומתאמרא משמיה דכ"ק מרן האמרי חיים מוויניץ זצוק"ל, דהנה ידע משה רבינו ע"ה שעתידיים ישראל לזעוק מנהמת ליבם "נעשה ונשמע" שהוא הבחינה הגבוהה והנעלית, שעליה אמר הקב"ה "מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשים בו" (שבת פח). אמנם בפר' יתרו כאשר ירד משה מן ההר ודיבר אליהם את הדברים אשר דיבר ה', כתי' (שמות יט) "ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה". ויועץ הקריאה מתוך לבבות עם ישראל בעיני כדי שתזדקק הקריאה מתוך לבבות עם ישראל "נעשה ונשמע", והחליט משה רבינו שבעיניו לכן "ונגע בלוט", דבעי' לכן ההתלהבות ורתיחת הדמים של בני הנעורים לכן שלח את נערי בני' וזבחו שלמים, ומיד אח"כ כתי' ויאמרו, "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע".

ובדברים אלו רמזו, עניין זביחת היצר הצורר אשר מתגבר ובא בנפש האדם בימי נעוריו, וצריך אז כוחות נפש רבים להתגבר עליו, לזבחו ולהמיתו. ודייקא ע"י כוחות הנפש חזיבת היצר של בני הנעורים, שמתגברים על יצרם שבווער בקרבם, ונשמרים בקדושה וטהרה, ונשמרים מלפגוע בחברים בדיבור או במעשה, זכו כל ישראל לבחינה הגבוהה של "נעשה ונשמע" בביטול גמור אליו ית' ולציוויו.

ואיתא בזרע קודש (פר' בשלה) וזה לשונו הק' ז"ש "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמין" כו' (חזקאל טו, ט). כי התאוות באים מהדם ורתיחתו, וז"ש ואראך מתבוססת בדמין שאתה מתגולל ומתבוססת בדמין, פירוש בדם התאוות שלך איך אתה מתגולל בהם, ובתחבולות תעשה לך מלחמה לשבר ולבטל התאוות הבאים מרתיחת הדם. עכ"ז "ואומר לך בדמין חיי", אדרבא יהא לך הרתיחות הדם סיוע לעבודתו ית' ולתורתו. ע"כ לשונו הטהור. וזה שנטל משה חצי הדם חזק על המזבח ומחציתה השנית זרק על העם, וקרא לאמר "הנה דם הברית אשר כרת ד' עמכם", להורות על חשיבות העמידה בנסיונות בימי הנעורים עת רתיחת הדמים, שבזכות זה זכו לאהרה הגדולה והנשגבה של נעשה ונשמע שהוא בחינה גבוהה עד מאד.

ובישמח ישראל בפרשתן כתב ז"ל "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", ותרגום אונקלוס, "די תסדר קדמיהון", היינו באמת ע"י לימוד התורה"ק באימה ובריאה ברנת ובויעה נשמר האדם אשר כל איבריו לא יוכלו להזיק ולעשות דבר הפסד לחבירו

ולאחר י"ב חדש עולה ואינה יורדת, שמעתי משמו של מורי זלה"ה: בשבוע האחרונה של היב"ח אע"פ שהאדם נפטר באמצע השבוע בימי החול ואז הוא תשלום היב"ח, עכ"ז בשבת שלפני אותה השבוע, אז עולה ואינה יורדת עוד, ואע"פ שעדיין חסרים כמה ימים מהשבוע להשלים היב"ח, לפי שביום השבת כל השמות עולות בג"ע העליון כנודע, אפי' בתוך היב"ח וכיון שעלה שוב לא ירד.

(ספר עני המצוות להאריז"ל פ' ויחי')

עודם מסתכלים לעו"י בעינא פקיא.

הצדיק שעסק בחייו בהוראת הדרך לבניו, ממשין בזאת גם לאחר פטירתו, מעלת הצדיקים אשר מפיהם אנו חיים, והם המשיכו האורות מלמעלה, ולהורות את בני דרך הישרה לעבודת הבו"ה כל ימי חייהם, להאיר פני תבל. לכן בהסתלקותם מעוה"ז ויושבים בכבוד בג"ע, הנה עודם מסתכלים לעולם הזה בעינא פקיא, ואור תורתם נשפע לכל הדורות הבאים אחריהם בל ימוט לנצח. כאשר הם יודעים כי כל תענוגם בג"ע הוא ע"י פעולתם הטובה בעוה"ז.

(תפארת שלמה מבוא השער, מועדים)

בשביל השלום והאחדות הצריך יכול להשפיע טובה.

פי' בשביל השלום והאחדות שיש להם, ומחזיקים עצמם בהצדיק אף לאחמ"כ ומאמינים באמונה שלמה שהצדיק יכול להשפיע להם כ"ט, כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם (חולין ט) בזכות זה ד' יברך את עמו בשלום וישפיע להם כל טוב סלה, אמן ואמן.

(שארית ישראל שער התקשרות, ליקוטים)

בשלומדים תורתו עולה ממדריגה למדריגה.

ידוע במתים חפשי, ולא שיין שם לצדיקים הליכה ממדריגה למדריגה, כי אם לאשר יזכה ביום המיתה, כן יהיה לעולם, וממה שטרם בע"ש אוכל בשבת, מיהו מ"מ משכחת ליה הילוך מדריגות לאחר המיתה, במי שזיכה רבים והעמיד תלמידים הרבה, כל ששומרים גרדיו ולומדים תורתו, אז זכותם תלוי בו, ועולה ממדריגה למדריגה, וכן מצינו ביהושע הכהן הגדול (כ"ד י"ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה.

(חתם סופר פ' וילך)

ורוחו עומדת בקרבנו ממש.

...ורוחו עומדת בקרבנו ממש, כי בראות ילדיו מעשה ידיו בקרב, יקדישו שמו יתברך אשר יתגדל ויתקדש, כאשר נלך בדרך ישרה אשר הוינו מדרכיו ונלכה באורחותיו נצח סלה ועד, וז"ש בזה"ק "דצדיקא דאתפטר אשתכח ככולהו עלמין יתיר מבחיהו", דהיינו שגם בעולם הזה המעשה, היום לעשותם - אשתכח יתיר וכו', "הלך נקל מאד לתלמידיו לקבל חלקם מבחי' רוח רבם העצמית, שהם אמונתו ויראתו ואהבתו אשר עבד בהם את ד' וכו'.

(אגרת הקודש לבעה"ת פכ"ז)

הרצון שיש לאדם ליסע אל מקום מנוחת הצדיק.

...והוא ענין הרצון שיש לאדם ליסע אל מקום מנוחת הצדיק, כדי לעורר את האהבה, כי אם היה נפסק ח"ו לגמרי, לא היה לו רצון גם לזה כלל, וככה רוח זה דשביק בגוויה, יכול הוא לעורר את רוח רבו מחדש, בעוז אהבה רבה, והכנעה עצומה וגייעה גדולה, לקבל ג' מדות הללו שהם, אמונה, אהבה, ויראה כנ"ל כמו שהורה רבו. וכו'.

...ובודאי אותם הלומדים בספרים הקדושים, ומתנהגים בדרכי ד' ע"פ אשר הורה, ומשתעשע ונהנה מאד מאור תורתו, הם כולם נקראים תלמידיו ממש. ויכול לדבק אליו את נפשו בהתקשרות עצומה כמו בעודו בחיים ממש.

(מתוך מאמר השתטחות מאדמו"ר האמצעי מליובאוויטש ז"ע)

"קול רינה וישועה באהלי צדיקים"

בהדרת כבוד וברגשי שמחה וגיל,

הננו לשגר בזאת ברכת מזל טבא וגדיא יאה קדם

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מירושלים

לרגל השמחה השרויה באהלי צדיקים

שמחת נישואי בתו למזל טוב ובשעטו"מ

ויהא רעוא מן שמיא שיעלה הזיווג יפה

ויזכה לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח לתפארת אבות,

מתוך בריות גופא ונהורא מעליא וסייעתא דשמיא וכט"ס

גדר החיוב בנשים וקטנים

מי שלא שמע את הקריאה בבית הכנסת והדבר גורם לו צער, יש מי שאומר שרשאי לקרוא מתוך ספר תורה את הפרשה אך לא יברך לפני ואחרי הקריאה. ויש אומרים, שאין להוציא ספר תורה מארון הקודש על מנת לקרוא בו שלא בשעת התפילה^א. חוץ מקריאת פרשת זכור, שמקילים בדבר לקרוא קריאה מיוחדת לנשים משום שחיוב קריאת פרשת זכור מדאורייתא:

נשים פטורות משמיעת קריאת קריאה זו, כיון שחיובה הינה מצוות עשה [מדרבנן] שהזמן גרמא^ב:

יש מי שכתב שקטן שעתידי להיות בר מצווה קודם ראש חודש ניסן של שנה זו רשאי לעלות לעליית פרשת שקלים, לפי שהקריאה באה לזכר הבאת השקלים בבית המקדש שמראש חודש ניסן החלו להקריב ממעות אלו קרבנות, ונער זה הואיל ובראש חודש ניסן הקריב יהיה גדול, מעתה חל עליו החיוב לשמוע פרשת שקלים, ולפיכך רשאי לעלות לתורה למפטיר^ג. אבל נהגו העולם שאין לעלות קטן למפטיר בד' פרשיות, כיון שקטן פטור מלהביא מחצית השקל לתרומת בית המקדש^ד:

מנהגי שבת זו

נוהגים שאין אומרים **אב הרחמים** בכל ד' פרשיות מפני שהם שבתות של שמחה, ולא גרע משבת שמברכים בו את החודש^ה:

נוהגים לומר פיוטים בשחרית כפי שנדפס בסידורים^ו. ובפרשיות 'שקלים' ו'החודש' נוהגים לומר פיוטים אף במוסף של שבת^ז. אבל מי שמתפלל שמו"ע עם השליח ציבור **לא יאמר הפיוטים**, כיון דאסור להפסיק באמצע שמו"ע:

נערך ע"י הרה"ג ר' נפתלי מרדכי ראזענבוים שליט"א

פרשת שקלים

והטעם, יש אומרים, שהוא זכר לזמן המקדש שהיו משמיעין על השקלים, כיון שבזמן שבית המקדש היה קיים, בכל שנה אספו כסף מכל יהודי כדי שיהיה שותף בקרבנות הציבור, ושבת שלפני חודש אדר היו בית דין משמיעין על השקלים, שעל כל אחד מישראל לתת מחצית השקל ולהביאו לבית המקדש על מנת שיקריבו ממעות אלו קרבנות. וגילו חז"ל שטעם כמסו היה מעת ה' לזכות את כל ישראל להביא שקלים לבית המקדש, כדי שלעתידי לבוא יהיה זכות זו, זכות הצלתם, וכה אמרו (מגילה יג) 'גלוי וידוע לפני הקב"ה שעתידי המן הרשע לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר ועשרת אלפים ככר כסף אשקול וגו' לפיכך אמר הקדימו שקלכם לשקליו. וזכר למצווה זו תיקנו חז"ל לאחר חורבן בית המקדש לקרוא פרשת שקלים בשבת שלפני ראש חודש אדר, כטם שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים בשבוע זה. ויש אומרים, דאין לזכר בעלמא, אלא בזה שאנו קוראים הפרשה, מקיימים אנו מצות מחצית השקל, ע"ש ונשלמה פרים שפתינו, ובקריאה זו הרי הוא כאילו קיימנו מצות מחצית השקל^א:

כיון דקי"ל דמצות צריכות כוונה, לכן צריך כל אחד לכוון לקיים המצוה ע"י קריאתה^ב, ויהיה לכתחילה לשמוע כל הקריאה, אמנם בדיעבד אם לא שמע כולה, כל ששמע עיקר הקריאה יצא^ג:

משגב וגדולת שבתות ד' פרשיות

הרה"ק מרוז'ין זי"ע הפליג מאד ברום מעלת ד' פרשיות הקשורים כאחד זה בזה ברזי ודרכי העבודה התמימה והמה יסוד איתן לכל השנה כולה, וכה אמר **שקלים** - כשתשקול בדעתך את מעשיך ומחשבותיך לעשותם כראוי, זכור - אזי תבוא לידי זכירה בהקב"ה פרה - ומתוך הזכירה תבוא לטהרה, החודש - ומתוך הטהרה באים להתחדשות בתורה ועבודת השי"ת^א:

ומה שתיקנו חז"ל שקריאת פרשת שקלים תהיה הראשונה מסדר ד' פרשיות, הוא כיון שעל ידי העיון במצוות מחצית השקל, בא לידי ענווה, וכשאיש אינו מתגאה על זולתו אפשר לבוא לידי אחדות, וע"כ כוח האחדות נשפע שפע רחמים על ישראל. ונפתחין לישראל בשבת זו שפע של פרנסה טובה ועשירות^ב:

ראוי ונכון וראוי ללמוד משניות בשבתות ד' פרשיות מענייני דיומא, ב'שבת שקלים' במס' שקלים, וב'שבת זכור' במס' מגילה, וב'שבת פרה' ילמוד מסכת פרה, וב'שבת החודש' במס' פסחים^ג:

כונת הקריאה

בשבת שלפני ראש חודש אדר מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בספר הראשון בפרשת השבוע, ובספר השני קוראים פרשת שקלים, מתחילת פרשת כי תשא, עד לכפר על נפשותיכם^א:

והנה לטעם הראשון, יש לומר שאלו שאין להם כי אם ספר תורה אחת וגוללין הספר מקריאה לקריאה, דאפשר לעלות קטן למפטיר, כיון שבתחילה קראו גדולים בני חיובא בספר זו, אמנם צ"ע לדינא בזה:
טו. משנה ברורה (ס"ק ח בשם המהר"ל), ובספר בגדי ישע (שם) כותב, שאף בפראג נהגו לומר אב הרחמים, חוץ מבית הכנסת האלטני שהו"ל שנוהגים בו כמנהגי מהר"ל:
טז. לבוש (סעיף א), פרי מגדים (משבצות זרב שם), משנה ברורה (ס"ק א):
יז. ליקוטי מהר"ל:

למזונות בפורים בשם 'המן טאשען', משום שראוי לשלל יהודי יהיה כיס כמו של המן שיכיל 'עשרת אלפי ככר זהב', ודפתי"ח:
ד. שו"ת יפה ללב (חלק ו על סימן תרפה) עפ"י דברי הש"ה שבכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו:
ה. שו"ע (סימן תרפה סעיף א):
ו. חינוך (מצוה קה):
ז. משנה ברורה (ס"ק א) בשם הלבוש:
ח. משנה ברורה (ס"ק יז):
ט. רמ"א (סעיף ז), שו"ע (סימן קלי סעיף ה):
י. שו"ת הד"ד (חלק ב סימן לח).
 והעיד על עצמו, שבשנה אחת יצא מביהכ"נ

א. עירין קדישין (ח"א עמוד קכב):
ב. הרה"ק ר' פנחס מקוריץ זיע"א (אמרי פנחס - ד' פרשיות אות כב):
ג. ישמח ישראל [להרה"ק מטשורטקוב זיע"א].
ד. ובספר מפי ספרים וסופרים איתא, שמתחילה חשב שמה שרגיל בפי העולם שבשבת זו נשפע עשירות אין לכן מקור, אך לאחר שראה את מה שכתב הרה"ק מטשורטקוב ז"ל, הבין שאין לזלזל במה שאומרים העולם גם אם נראה שאין מקור לדבריו.
ו. יש לנמק בזה מה שפירש הרה"ק ר' אלעזר זאב מקרעשניץ זיע"א מדוע נקראים קוראים

חכמים ינחלו

משולחנם של חו"ר קהילתנו הק'

הרה"ג ר' שמעון יחיאל מיכל ראזענבוים שליט"א

"פי יפן איש קל יענהו קָפָף או כלים לְמַמְזוֹר וגו'" (שמות כב, ו)

שוכר שהשאיל לאחר ונאנס ואחר ששילם השואל לשוכר בא הגזולן להשיב, למי משיב לבעלים או לשואל

בפרשתנו לומדים דיני ד' שומרים, שומר חנם חייב על הפשיעה, שומר שכר חייב בגניבה ואבידה, שואל חייב אף על האונסין, השוכר פליגי במתני' או כשומר שכר או כשומר חנם.

אונסין ולא איכפת לן בזה שהבעלים נשתלמו כבר חסרונו. **צד ב'** שמשלם לשואל, שהרי שילם על הגזלה ומביתו נגזל והבעלים נשאר בחסרונו. **צד ג'** שנראה מסתבר שהגזולן משלם לבעלים שהרי ממונו הפסיד והשוכר יחזיר לשואל מה ששילם לו, משום שאיברו הדבר שלא היה כאן הפסד ע"י האונס.

האם קנה השואל הפרה ע"י התשלומין

הי' כאן צד לומר דכיון שהשואל שילם על הגזלה הרי ידוע היסוד שאחד שמשלם על דבר שניזוק או נגזל נהי' שלו א"כ כיון ששילם ברור שהגזולן משיב לו את הגזלה. אך נראה דזה אינו שייך לענייננו, משום שכל זה דאמרינן שקונה הוא כשמשלם לבעלים החפץ שהפסידו, אבל כאן הרי שילם לשוכר על האחריות שקיבל על עצמו ולא שילם לבעלים תמורת החפץ והאיך יקנה.

למה דברה המשנה דוקא באופן זה

באמת במשנה יש ב' דקדוקי' שיש לעיין בה. א. למה דברה המשנה דוקא במתה דכרחה ולא באונס סתם. ב. למה דברה המשנה בשוכר שהשאיל לאחר, הרי הי' אפשר לומר ג"כ בשומר חנם שמסר לשומר שכר כשנתנו לו בעלים רשות, או למ"ד פטור ונגנב או שאבד. **ובאמת** ע"ז עמד כבר בפני יהושע, ובא לחדש דכל הדין דשואל משלם לשוכר דוקא כשמתה דכרחה, דאז פוקע שם הבעלים של הפרה ומחויב כל התשלומים

שוכר שהשאיל לאחר, הדין

במשנה (בי"מ לה) השוכר פרה והשאילה לאחר ומתה כדרכה ישבע השוכר שמתה כדרכה והשואל ישלם לשוכר. א"ר יוסי כיצד הלה עושה שחורה בפרתו של תבירו אלא תחזור פרה לבעלים. הדין לחכמים בהשוכר פרה והשאילה לאחר ונאנסה משלם השואל לשוכר. **להלכה פוסקים כר' יוסי ותחזור פרה לבעלים**. מ"מ יש אופנים דאף לחכמים משלם לשוכר כמו שכתוב בשו"ע (ח"מ סי' ש"ז ס"ה) "ואם אמר לשוכר אם תרצה תשאילנה יהי' דינך עם השואל והי' דיני עמך אז ישלם השואל לשוכר" ובאופן זה לכו"ע ישלם השואל לשוכר [וכן לדברי התוס' (שם ד"ה תחזור) אם ראה הבעלים האונס שא"צ לא לעדים ולא לשבועה יודה ר' יוסי דמשלם השואל לשוכר].

הקדושים כאשר הם מסתלקים מן העולם הזה הוא רק לעיני בשר, אבל תמיד הם חונים כל הימים ומסתופפים עם בני"י והשגחתם עליהם. והוא ויאסף אל עמיו - הכוונה שהצדיק נאסף כדי שיוכל להשפיע מעולם העליון לעמו ישראל!

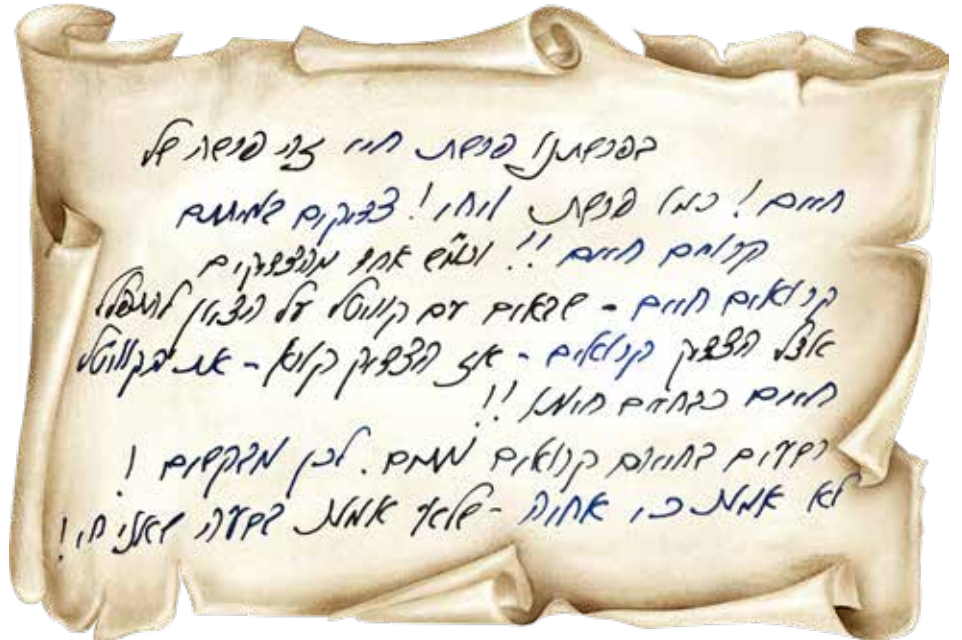
מה נרא המקום הזה

מעלת וקדושת וסגולת העליה לציין הצדיקים שבכמותם קרויים חיים

עדיין חרוט בלבנו אמרי קודשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א במעמד סיום הש"ס, במלאות י"ב חודש להסתלקותו של אבינו רוענו כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע. וסיפר דביום העליה לציין נפתח לו בספר שמואל בפסוק (שמואל ב' טו, ט) "ודוד עולה במעלה הזיתים", וביאר דקאי על הצדיקים אשר גם במיתתן קרויים חיים. ואף אחר פטירתן מן העולם חיים וקיימים ונתעלים מעלה מעלה על ידי פעולות הטובות שעושים לעילוי נשמתם. ותמיד ממשיכים הם משמי מעל להתפלל על תלמידיהם והמקושרים אליהם ועל כל כלל ישראל. ועתה בעמדינו לקראת יומא דהילולא רבא, לפני עלותנו במעלה הזיתים לפקוד את ציונו הק', נתגלה בעוה"ש"ת לעינינו בהשגחה פרטית מופלאה, חשיפה מבהילה, ועדות נאמנה מרביה"ק, שמעיד שאף אחר פטירת הצדיק, כאשר באים לצינו הק' הוא עומד ומעתיה, וקורא את הקויטל של בני עדינו. ואלו דבריו הק':

בפרשתנו פר' חיי [שרה] זה פרשה של חיים! כמו פרשת ויחי! צדיקים במיתתם קרויים חיים! וכמ"ש אחד מהצדיקים "קרואים חיים" - שבאים עם קויטל על הצינו להתפלל אצל הצדיק, "קרואים" - אזי הצדיק קורא את הקויטל! "חיים" - כבחים חיותו! ע"כ לשון קודשו.

הלא בראותנו דברים אלו חיל ורעדה תאחזנו בראותנו את צוואת קדשו ודיבוריו מפורש על קדושת וסגולת מקום מנוחת הצדיק. וכבת קול מצוחצח באזנינו ואומרת: "של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קודש הוא". ולחיבת קדושת העניין נלכה עוד מעניין הזה אשר צדיקים במיתתם קרויים חיים ועדיין הם עומדים ומתפללים על עם ישראל, ובפרט וע"י שעולים לצינו, שזה הנאה להם, וכהכרת הטוב הם מתפללים עליהם, כדי להבין עד היכן הדברים מגיעים.

ומוסיף שזה הפירוש "בחייהם ובמותם לא נפרדו", שקאי על הצדיקים שלא נפרדים מאיתנו ע"י מותם שאין המות מפריד בינינו ובינותם. ועד"ז מסביר לשון המשנה (פסחים טו) "כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת" שחול רומז על עוה"ז, ושבת על עוה"ב. וכשם שהם מתפללים על בני"י כשהם היו בעוה"ז בחינת חול - כך ממשיכים להתפלל עליהם כשהם בעוה"ב בחינת שבת. וזה"פ "ויאמר העם אל שאול היותן ימות אשר עשה הישועה הגדולה זאת בישראל", שהוא אומר ויחי הצדיק ימות וחלף מהעולם, חלילה חי ה', אלא שעשה כאן ישועות, ממשיך גם שם להמשיך ישועות ואין בו בחינת מיתה. והוא "מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה", שמיד לאחר שמת מיד הקב"ה מחיהו ויכול להצמיח משם ישועות. והוא "מצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד" שממשיך הצדיקים להאיר לעולם ועד! עכדה"ק.

אך לא רק כחסד מאתם אלינו הם משפיעים ישועות אחר פטירתן, אלא הם עצמם מקבלים מזה שלנו נשפעים ישועות ורפואות, חיות אלוהית ועולים עי"ז מעלה מעלה. ודברים אלו כתובים בספר תפארת שלמה שמפרש על תיבות התפילה "מכלכל חיים בחדס" - שבוה שמשפיע ומפרנס הבורא את בני האדם - החיים - בחסדים, אזי בזה גופא "מחיה מתים ברחמים רבים" שיש להם למתים נח"ר וחיות בטובה שבאה לישראל, וכן עד"ז מברך שהקב"ה "סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים" לחיים, ועי"ז גופא "מקיים אמונתו לישיני עפר", ששמים הישני עפר באמונתם שנתקבלה תפילתם. וכך ההמשך הברכה "מלך ממית ומחיה" את המתים שמקבלים חיות בעולם העליון ע"י שמצמיח ישועה להחיים!

ועוד זאת בספר הנ"ל ספה"ק תפארת שלמה דברים נפלאים קילורין לעיניים בעניין זה. זה לשון קודשו במבוא השער מועדים: "הצדיק שעסק בחייו בהוראת הדרך לבני"י, ממשיך בזאת גם לאחר פטירתו, מעלת הצדיקים אשר מפיהם אנו חיים, והם המשיכו האורות מלמעלה, ולהורות את בני"י דרך הישרה לעבודת הבורא" כל ימי חייהם, להאיר פני תבל. לכן בהסתלקותם מעוה"ז ויושבים בכבוד בג"ע, הנה עודם מסתכלים לעולם הזה בעינא פקיא, ואור תורתם נשפע לכל הדורות הבאים אחריהם בל ימוט לצנח. כאשר הם יודעים כי כל תענוגם בג"ע הוא ע"י פעולתם הטובה בעוה"ז.

והדברים נפלאים ומחזקים על חיות הצדיקים אף בזמנא זי"ע ועל פעולתן ישועות ורפואות אף אחר מיתתן. והאדמו"ר האמצעי מליובאוויטש הוסיף שמשום כל עניינים אלו מתעורר רצון ותשוקה בלב התלמידים לעלות לצינו הק' ולשפוך שיח נפשם. זה לשון קודשו במאמר ההשתטחות: "הוא ענין הרצון שיש לאדם ליסע אל מקום מנוחת הצדיק, כדי לעורר את האהבה, כי אם היה נפסק ח"ו לגמרי, לא היה לו רצון גם לזה כלל, וככה רוח זה דשביק בגוויה, יכול הוא לעורר את רוח רבו מחדש, בעוה"ב אהבה רבה, והכנעה עצומה ויגיעה גדולה, לקבל ג' מדות הללו שהם, אמונה, אהבה, ויראה כנ"ל כמו שהורהו רבו. וכי."

ובודאי אותם הלומדים בספרים הקדושים, ומתנהגים בדרכי ד' ע"פ אשר הורהו, ומשתעשע ונהנה מאד מאור תורתו, הם כולם נקראים תלמידי ממש. ויכול לדבק אליו את נפשו בהתקשרות עצומה כמו בעודו בחיים ממש.

אחר ראותנו כל זאת, נדע להכין את נפשוננו כראוי לפני עלותנו ההרה במעלה הזיתים, לפני שמוסרים אנו את הקויטל לרביה"ק זי"ע שיקראנה ויעתיר עלינו משמי מעל על כל ברכות טובות וישועות. ויה"ר שזוכה לידע כוונת הדברים כראוי, "און מזאל פויעלן אלעס גוט"ס.

שמיים יותר מבחייהם. זהו "יראת ה' טהורה - של הצדיק - עומדת לעד". ועוד זאת אי' בזה"ק (ח"ג ע"א ע"ב) שהצדיק אחר פטירתו אשתכח ככולהו עולמין יתיר מבחייהו.

ואף העידו על כן הצדיקים הקדושים תלמידי הבעש"ט שאחר פטירתו יפעלו ישועות יותר מבחייהם. מסופר על התפארת שלמה, ששבוע לפני פטירתו, נסתלק החידושי הרי"ם (בג"א אדר), והתפארת שלמה שאל את רבי יואל הדיין איך היה סדר ההסתלקות של החידושי הרי"ם. ואח"כ אמר: "ראיתי שגם זקני לבן, ולאחר פטירת החידושי הרי"ם אין לי כבר מה לעשות כאן". ואי"ל הדיין שרטובת כל ישראל צריך הרבי להשאיר כאן עמו. ואז אמר לו התפארת שלמה את מה שכתב בפ' חקת, שאין הצדיקים מתים כלל אלא רק נראים כמותו, וממשיכים להיות מקושרים לבני"י כמקודם. ולאחר שבוע, אע"פ שהיה בריא אולם בלי שום חולשה, נסתלק ביום כ"ט אדר.

זה מה שכתב בקודשו בספה"ק תפארת שלמה בפרק חוקת, עה"פ "ויאסף אהון אל עמיו". שכן מצינו ג"כ אצל האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב לשון "ויאסף אל עמיו" בפטירתם. אבל לכאורה קשה איך נאמר אצל אברהם אבינו שלא היו אבותיו צדיקים הלשון "אל עמיו". ומתרג', שנשמות הצדיקים

כתב בספר חסידים דברים מבהילים, המובססים על דברי ברזילי הגלעדי בספר שמואל שאמר: (שמואל ב' י"ג, ט) אמות בעירי וגו' ואומר "כי הנאה יש למתים שאוהביהם הולכים על קבריהם, ומבקשין על נשמתן טובה, ומטיבין להם באותו עולם, וגם כשמבקשים מהם, הם מתפללים על החיים.

והדברים נפלאים בראותנו שיש הנאה למתים מהעליה לצינו ועי"ז מתפללים עלינו. וביתר שאת מובא בזה"ק בפ' שמות (אות ר"ג בפה"ס) על ר' יהודה בר שלום שהיה הולך בדרך ונתלווה עמו רבי אבא. וננסו למקום אחד ללון שם. וכשרצו לשכב הניחו את ראשם על תל עפר שהיה שם קבר. ולפני שנרדמו שמעו קול רעש מהקבר, איך שהנפטר מריעש שם! וסיפר אותו נפטר לר' יהודה שהמתים מתפללים על החיים. ונשבע בשר של קברו, שאלמלא התפילות של המתים על החיים לא היו מתקיימים בעולם הזה אפילו חצי יום!!

אמנם לא רק שהצדיקים אחר מיתתן מתפללים על החיים כבחים חיותן, אלא אפילו יותר מבחייהם, שאחר פטירתם כוחם גדול מבחייהם, ואחר פטירתן בכוח תפילתם לפעול ישועות ורפואות יותר מבחייהם. וכמוכא בישיבת ישראל (על טו סיון) אהא דאחז"ל (תולין דף ט"ז) "גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם", הכונה שיכולים להאיר ולהשפיע בליבות בני ישראל יראת

שקד מרחיק האדם מהשי"ת

מדבר שקד תרחק (שמות כג, ז) [ממוהר"ר רפאל ז"ל] בשם הרבי ר' זוסיא מאניפאלי ז"ל פירש, כשאתה אומר דיבור אחד של שקד - מיד אתה מרחיק את עצמך מהשי"ת.

(אמרי פנחס)

ההרגלה למצות צדקה

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך (שמות כב, ד). בגמ' (בבא מציעא נא) דרשו מזה עניי קרוביך ועניי עירך, ענייך קודמין, עניי עירך ועניי עיר אחרת, עניי עירך קודמין, ונראה שלשון קודמין הוא מלשון הקדמה ופתיח השער ליכנס בו, והוא על פי משל, לגאון אחד שעשה ספר, ואחר שגמרו ראה בעין שכלו אשר אין מי שיוכל להבינו לגודל חריפותו, על כן עשה הקדמה לספרו, שיהיה מפתח להבין דבריו הנאמרים בספר.

כן הוא הדבר בכאן השי"ת צוה ליתן צדקה, וראה שקשה על האדם אשר לעמל יולד (ע"פ איוב ה, ה) ליתן מהונו לאשר לא עמל בו, על כן עשה השי"ת הקדמה לזה, ליתן לעניי קרוביו, כי ימוך אחיך (ויקרא כה, לה) שיש להם אהבה בטבע, ואיש את אחיו יעזור בבחינת רחמי הטבע שיש בו, ומזה ירגיל את עצמו לרחם וליתן צדקה לעניי העיר. כי ההרגל הוא טבע השני (ע"י חרדים פרק ס"ו), וכאשר ירגיל את עצמו ברחמים יבוא מזה ליתן ולרחם גם על עניי עיר אחרת. ומזה תדע, כאשר תבקש מן אדם שיתן צדקה לעניים והוא יענה ויאמר הלא עניי קרוביי ועירי עלי, בודאי בשקר ידבר ואינו נותן להם, כי כל זה הוא הקדמה ומפתח שיוכל ליתן צדקה לכל הפושט יד, ואם היה לומד ההקדמה בודאי היה מורגל ומשיג גוף העניין אשר ההקדמה נעשית בשבילו, אלא ודאי לא למד ההקדמה

ואינו מורגל ליתן צדקה כלל.

(אהבת שלום)

עבודת ה' בשנותיו הראשונות

כי תקנה עבד עברי (שמות כא, ג). עברי הוא לשון כנפים, כמו שאמר הכתוב (תהילים צא) באברתו יסך לך, דאלף מתחלף ב'עין באותיות אחה"ע. ורצה לומר "כי תקנה" כי תרצה לעלות במדרגה זו שתהיה עבד שהוא עברי, שיהיה לך כנפים לעלות בדבקות הבורא ברוך הוא, אזי "שש שנים יעבד", רצה לומר ששים שנה תמימים צריך אתה לעבוד ועדיין לא תקנת את עצמך בשלמות, אבל "בשביעית" רצה לומר כשתגיע אחר ששים אזי אינך צריך לעבוד כל כך.

(נועם אלימלך)

השפעות הטובות ע"י התורה

ועבדתם את ה' אל' וברך את לחמך ואת מימיך והסירותי מחלה מקרבך (שמות כג, טו). יש לומר בזה על דרך דאיתא בש"ס (ברכות ז) חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם שמתפללין וגו', ופריך אם כן תורתן האיך משתמרת ומלאכתן מתי נעשית אלא מתוך שחסידים הם תורתן משתמרת ומלאכתן מתברכת. וגם איתא בגמ' (עירובין ד) חש בראשו יעסוק בתורה וכו' חש בכל גופו וכו' שנאמר ולכל בשרו מרפא. וזה יש לומר שמרומז בפסוק ועבדתם את ה' אל' היינו בענין התפילה כמו חסידים הראשונים, ואם תאמר תורתן האיך משתמרת ומלאכתן מתי נעשית, לזה אמר ובירך את לחמך ואת מימך, היינו לחם הוא רמז הפרנסה, ומים הוא רמז התורה. והיינו כתירוץ הגמ' שממילא התורה משתמרת ומלאכתן מתברכת. ואי תמצא לומר לפעמים צריך ללמוד משום רפואה כנ"ל, לכן אמר והסירותי מחלה מקרבך ואינו צריך לעסוק רק בעבודה שזה תפילה כנ"ל והבן.

(דגל מחנה אפרים)

פרשת שקלים

זוקף ראשיה של ישראל

הגיל היה הרה"ק בעל החידושי הרי"ם מגור זי"ע להתלהב עם דברי המדרש נתחומא (פרשת כי תשא סימן ג) "אמר משה לפני הקב"ה, רבש"ע משאני מת אין אני נזכר, אמר לו הקב"ה, חיך כשם שאת עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני, כאילו אתה עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשך", וב'ספר הזכות' (לפרשת שקלים) כתב "הבטחה גדולה יש לנו במדרש זה, שבכל דור ודור בעת קריאת פרשת שקלים יזקוף משה רבינו ע"ה ראשן של בני ישראל.

להרבה בשכינה בזמנים אלו

אמר הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע, שבארבע פרשיות יכול כל יהודי להידבק בשכינה, וכל פרשה היא כנגד אות אחת משם הוי"ה הקדוש ב"ה, והמשכיל יצל את הטהרה והקדושה הנשפעת בימים אלו כדי להתדבק בו יתברך, וכמו שמבקשים (ויצרות לשבת שקלים, תפילת מוסף) "אור פניך עלינו אדון נשא", כיוצא בו אמר הרה"ק רבי פנחס מקארץ זי"ע, "איך וואלט [כמדומה שצ"ל "ווארט"] שוין געהרין עס זאל קומען די ד' פרשיות, איך זאל מיך זעהן מיט דעם אייברשטיין", פירוש שהוא עומד ומצפה לשבתות שקוראים בהן ארבע הפרשיות כי אז נפגשים עם הקב"ה כביכול.

(אמרי פנחס)

המשך ממעמד ג' <<<

חכמים ינחלו

לשוכר המשאיל. אבל בנגנבה או שאבדה כיון שהפרה בעין, א"כ כשמשלמים על הפרה משלמים חליפי הפרה שנמצאת בעולם, והפרה כל מקום שנמצאת הרי שייכת לבעלים, א"כ כשהשואל משלם תמורתה משלם לבעלים. ולכן דברה המשנה באופן שמתה כדרכה.

ומשמע מדברי הפנ"י דבשומר חנם שמסר לשומר שכר ברשות ונגנבה ואבדה, אף אם מתה כדרכה ברשות גנב ובא לשלם דמיה ג"כ ישלם לבעלים, משום שהוא חייב על שעת הגניבה ובשעת גניבה הרי מחויב השומר שכר לשלם לבעלים ולא לשומר חנם, משום דבשעת גניבה היה בעין וע"ז מחויב לשלם. [ובאמת אם ה' בבית השומר מיתה כעין גניבה ישלם לשומר שכר, לפי"ז ע"ש שמחלק ג"כ בין שומר לשואל]. ומסיק דה"ה שוכר שהשאל ונאנס ע"י גזלן מן השואל כיון שהגזילה בעין ועל זה משלם משלם לבעלים.

ומסיק הפני יהושע דמדברי השו"ע (טו) לא משמע כן, ולא נראה דחילק בין האונסין. ונראה דבכל האונסין משלם השואל לשוכר. וכן מדברי שאר האחרונים שכתבו בפ"י דלאו דזקא מתה כדרכה אלא בכל אונס הדין כן.

י"ל באופן שמשלם הגזלן ודאי כאילו הפרה חזרה בעין

מ"מ יש סברא לומר דכל מה דפליגי האחרונים על חידושו של הפני יהושע, זה רק באופן שלא בא האנס לשלם דמי הפרה, אבל כשבא האנס לשלם רואים כאילו הכל שב לקדמותו דהרי אם יצויר שהפרה תחזור לחיים הרי ודאי תחזור לבעלים. א"כ כשמשלמים האונס שייך התשלומים לבעלים. ונאמרו, או שהגזלן משלם לשואל והשואל מחזיר לשוכר ודורש ממנו מה ששילם לו והשוכר מחזיר לבעלים וכמו שה' הדין אם מיתה הפרה, או שהגזלן משלם לבעלים והשואל יקבל מהשוכר מה ששילם לו שהרי הבורר שלא ה' כאן שום אונס והבעלים קיבלו התשלומים.

הודעות נחוצות בעניין מעמד העליה לציון רבינו זי"ע

ביום ההילולא יום א' פר' תרומה יצאו האוטובוסים מרחבת בית מדרשינו בשעה 3:20

***

אחר שפוך שיח על ציון רבינו זי"ע יתקיים תפילת רבים על ציון חותן רבינו

הרה"ק בעל יקרא דמלכא מזוועהיל זצוק"ל ולאחמ"כ תפילת מעריב על ציון שמעון הצדיק

***

- לתשומת לב -

לכל המעוניינים יועמד אוטובוס לחזרה לבני ברק מייד אחר העליה לציון רבינו זי"ע

האט'ס געפויעלט אלעס גוט'ס

אבד" עקב ש"אין איש שם לב", משום שבחיים חיותו לא היו שמים אל לבו גדולתו וקדושתו, ולכך לא היו ראויים לאורו הגדול.

כתיב (תהלים צ"ז, י"א) "אור זרוע לצדיק", ויש לפרש בו אור זרוע לצדיק ר"ת "אזל", שהצדיק הלך מאתנו ואותנו השאיר לאנחות, והסופי תיבות הם "קרע" שעל ידי זה יקרע הקב"ה הדין מכלל ישראל, מכיון שמינת צדיקים מכפרת.

בהמשך הפסוק כתוב "ולישירי לב שמחה", ולישירי ל'ב שמחה ר"ת "שול", "הקדושה שהכניס בביהמ"ד הזה, תורתו ותפלתו ושולחנותיו הטהורים, ודאי מי שיכנס לביהמ"ד זה יכול להישפע ולזכות לזיו זה, לקרני הוד, לקדושה, שהשקיע אבי".

אבי הכ"מ מסר נפשו לכולל ללמוד התורה, ועשה מבצעים שונים למען היהדות, למען כבוד ה', ובודאי שמי שעוזר הלאה יאה למליץ יושר עליו, מה כאן עומד ומשמש אף שם עומד ומשמש, וודאי שישפיע הלאה לכלל ישראל, בודאי יפעל אצל כסא הכבוד שיזכו כבר לגאולה השלימה, ומבקש אני מחילה בשמי ובשם כל צאצאיו והנכדים וכל הכלל ומתפללי ביהמ"ד וכל אנ"ש וכל הידידים אם לא נהגו כהוגן ולא עשו מספיק רצון קדשו, שימחל בעדנו וימליץ יושר לכולנו ולכלל ישראל ובלע המות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים. ונאמר אמון.

דברי הספר

מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

על אביו רבינו הנחל יצחק זצוקללה"ה במסע הלוייה מובא לרגל יומא דהילולא קמא של כ"ק רבינו זי"ע

מאה ושלושים בתי עסק ובתי חרושת בשב"ק, אבי היה נוהג שם להתפלל בהשכמה ולצאת לחנויות טרם יגיעו הקונים, לעוררם על מעשיהם, זכות ב' הדברים שמירת השבת ולימוד הלכות שבת שפעל אבי רבות בענין זה, בודאי הוא זכות גדול, וכן כתוב בגמ' (שבת קיח) "אלמלי משמרין ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלין". אבי השקיע בזה רבות, והיה יוצא במבצעים של לימוד הל' שבת. עוד כתוב במדרש 'ובזכות ישראל דכתיב (שה"ש ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר" שלא היה כמוהו באהבת ישראל כזה, שאבי אתם כל יהודי, כל ילד יהודי.

כתוב בתורה (שמות כ"ו י"ח) "ויזרע יצחק בארץ ההוא", שזרע באמצע עיר בני ברק, במקומות שהיו מלפנים. רק לא ידענו בשכלנו הקט להעריכו כראוי. אבל אשמים אנחנו, הלא כתיב (ישעיהו נ, א) "הצדיק אבד ואין איש שם לב ואנשי חסד נאספים באין מביין", מדוע "הצדיק

כתיב (דברים ל"ב ז) "שאל אביך ויגדך", עד עתה היה אב אחד לכולנו לשאול, עכשיו אין לנו משענת על מי לסמוך ולשאול, כשעלה אליהו השמימה צעק אלישע (מלכים ב' - ב' א') "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", אבי היה לו ב' הבחינות "רכב ישראל" ו"פרשיו", הוא היה "רכב ישראל" שבלן גדול וסובל הכל, והי' מאפשר רבות לאחרים לרכוב עליו. ומצד שני "פרשיו" כשהי' נוגע לכבוד המקום יצא כפרש וכגבור חיל ללחום מלחמת ה' בלי משא פנים, אבינו הקדוש מסר נפשו עבור כלל ישראל.

אומרים במסופ של ראש השנה "ועקידת יצחק היום זרועו ברחמים תזכור", "עקידה" הוא לשון קשירה, וכן הוא קשר עצמו, והתאפק אף כשסבל יסורים גדולים. תמיד כשהייתי שואל אותו אם כואב לו ואם יש לו יסורין, ביטל במו יד את דברי בהפטירו וכי זהו יסורים. זהו מדרגה גדולה לעקוד ולקשור עצמו. עוד אתמול בלילה כששכב כך מסובל ביסורים נוראים, ושאלתי אותו למצבו, והוא בשלו אין לו כלל יסורים הלא כל יסוריו שסבל היו למען הדור, תמיד שמעוהו לומר זאת שמוכן לסבול עבור כלל ישראל.

כתוב בפרשה (במדבר כ"ה י"א) "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי". "פינחס", בגימ' "יצחק", אבי השיב את חמת ה' מעל בני ישראל, אנו עומדים במצב קשה מאוד, אבי מסר נפשו לדור בקנאו את קנאתי בתוכם, ואומר הקב"ה שבגללו ובזכות מסירות נפש - ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי, "לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום", שיהיה שלום.

אבי החמיר על כל סעיף בשו"ע במסירות נפש, לטבע לא היה שליטה עליו. בכל ענין התנהג אך ורק עפ"י השו"ע, זכורני כשספרו לו שאחותי (בת) ע"ה נפטרה, הכה כף אל כף ואמר ברוך דיין האמת, ואמר לי "תן לי את השו"ע יו"ד ח"ג לדעת איך נוהגים, מה עושים עכשיו ומהו ההלכה האם מותר להתפלל, האם מותר ללמוד", ולא היה יכול לעבור אפי' חמש דקות ללא תורה וללא תפילה.

אבי היה בבחינה שנאמר על משה רבינו (דברים ל"ז ז) "לא כהתה עינו ולא נס ליחו", עוד בשבת זו קרא כ"ק אאמו"ר זי"ע את כל הפרשה בשחרית ובמנחה, פר' פנחס ועלה בתורה.

איתא במדרש (אחרי מות כ"א ו) "בזאת יבא אהרן אל הקודש רבי יודן פתח כהן גדול בכניסתו לקודש הקדשים חבילות חבילות של מצוות יש בידו, בזכות התורה שנאמר (דברים ד' מ"ד) זאת התורה, בזאת יבא אהרן אל הקודש", וידוע שאבי לא ביטל מן התורה אפי' רגע כמימרא, ובודאי בזאת יבא אל הקודש. זקה"ק (דבני ר' איתמר זי"ע) זי"ע סיפר לי שאבי אפי' בילדותו לא ביטל זמנו, וכמה שהיה באפשרותו חזר ולמד על תלמודו.

המדרש ממשיך ואומר "ובזכות התרומה, שנאמר (שמות כ"ה ג) זאת התרומה". ובאמת, אולי כאן בהאי עלמא לא נדע כ"כ לעולם מה פעל אבי. אבי נסע פעם ללונדון והשתדל שיעמידו סכומי כסף גדולים לטובת מוסד תורני חשוב שהוקם בבני ברק, וכיתת גרליו בין גבירים אדירים שיעמידו סכומים גדולים עבור מפעל חסד חשוב בעירונו, ולא לעצמו עשה זאת, רק לאחרים, רק לכלל. ומוסיף המדרש "ובזכות השבת דכתיב (ישעיהו ל"ב ב) אשרי אנוש יעשה זאת", זה עתה סיפר גיסי (אחי וחנתו של דביה"ק - כ"ק האומ"ר מנדבונא חודר) (שליט"א) [צוק"ל] מה שעשה אבי למען השבת בבארא פארק שבזכותו נסגרו מעל

זיכור ה' לדוד את כל עמיתיו

הזפנינו

קונטרס

הזך והזהר

דברי הספר בכני נהי וקניה, פרקי זכרון הנהגות וזליכות מלכי בקודש אחר מיטתו של אבינו רוענו

מלווים במסמכים נדירים שלא שזפרים עין הנחשפים לדאשונה לאור עולם

זי"ל ע"ו מערכת באר רבותינו שעי' מכון בארות יצחק דחסידי זוטשקא מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע, בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ניתן יהיה להשיג בשוה"ט סעודת הילולא קמא בבית מדרשינו

אראל

ענלך ואתכנשו להילולא דרבינו

לקראת יומא רבא יומא דהילולא קמא
של איתן אדוננו אבינו רוענו

נ"ק מרן רבינו הקוה"ט זי"ע

הננו בזה בהזמנה של מצוה לכל קהלא קדישא הדין

לסעודת הילולא רבתי

מוצש"ק פר' משפטים - שקלים הבא עלינו לטובה
ליל ההילולא נ"ח שבט בשעה 8:45

עריכת השוה"ט

ע"י נ"ק מרנן האדמורי"ם שליט"א

בשעה 9:30

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

ה' אלוקים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך

"זכר צדיק לברכה"

לאו מילתא זוטרתא היא לגשת אל הקודש לברר מקחו של צדיק. הרי ידוע שקיצר רבינו מאד בכתביו, ולא כל מוחא סביל דא, לדעת עומק כוונת הדברים וייעודן ומהותן. אך בחסדי שמיים זכינו ובנו חבירו כ"ק מרן רבינו שליט"א נטל על שכמו מלאכה כבירה זו, להזהיר אידרא, ועל ידיו יצא בשב"ק על פרשת משפטים שקלים, וכבר שקוד הוא על הטובה, להוציא לאור עולם את כל הספר באופן ראוי ומתוקן, לנייחא לנשמתו הטהורה של אביו מרן רבינו זי"ע. ובזאת אנו בטוחים, ועי"ז נזכה להשביע בצחצחות נפשנו מרב טוב הצפון לצדיקים.

אך אף גם זאת מתבשרים אנו ועצמותנו תתדשנה, על הופעת יקרת הקונטרס המפואר 'הזן והזהר', ובו דברי קינה והספד, ופרקי זכרון והליכות מלכי בקודש, אחר מיטתו של אביו רוענו כ"ק רביה"ק זי"ע. דברי ההספד אחר מיטתו, תולדותיו, הנהגותיו, וחיי ופעליו. ערוכים באופן מהודר ומתוקן ומרהיב עין. ובודאי יהא דבר זה לתועלת למקושרים אליו, לעורר זכרונות ישנים, ולעורר זכות ישנים.

ובזאת נסיים בבקשה, שיעמוד רבינו תמיד ויתפלל בעבורנו, כפי שהיה רבינו זי"ע אומר תמיד מה כאן עומד ומשמש, אף שם עומד ומשמש. ויראה את כל צרות ישראל ונאקתם ויתפלל בעדם על כל הנצרך להם ברו"ג. ובפרט בעבור ביתו הקדוש אשר רוחו חופף עליו, ויחזק מגן וצנה ויקום בעזרתנו לטוב לנו כל הימים, עדי נזכה לביאת משיח צדקנו ומלכנו בראשנו אכ"י"ה.

במקום הגדול והקדוש ובבית מדרשו אשר עבד את בוראו כחד מקמאי, ועמד בצלו על ישראל, כבן המתחטא לפני אביו. ובדאי שבת גדולה וקדושה זו לא במהרה ישתכח רושמה. וה"רשימו דקדושה" תשאר לבטח חרוטה וטבועה בלבבנו, כי שם לבבנו שואף זורח.

ובעז"ה זכינו ובנו של רבינו זי"ע ה"ה כ"ק אדמו"ר שליט"א ממאנסי אתא בא לשבות בצל הקדושה ותחת קורות הבית הגדול והקדוש הזה בהאי שבתא דריגלא. בודאי טובה גדולה תצמח לאנשי שלומנו מביקורו זה, ויזכה להרעיף טל של תחיה ולשאוף מלא חופניים מרוח הקדושה השוררת כאן.

ובעת הזאת מתבשרים אנו בשמחה, על עריכת נר לבן ישי משיחנו, שם אצמיח קרן לדוד ערכת נר למשיחי, כי אור חדש על ציון תאיר. שבחסי שמיים יצא לאור עולם קונטרס 'נור דוד', ובו דברי תורה והדרכות ישרות, אמרות טהורות כסף צרוף בעליל מזוקק שבעתים, שנאמרו מפי רבינו ומפי כתביו הקדושים.

זורח השמש ובה השמש אל מקומו שואף זורח הוא שם (קהלת א, ה). אלה דברי התורה והברית אשר אמר רבינו זי"ע, ציוונו והדריכנו, חזר ושינן שוב ושוב בכל יומא דהילולא של רבינו הנחל יצחק זי"ע. וביאר בקודשו דגם אחר ביאת שמשו של הצדיק כאשר נסתלק לבית עולמו עדיין ענן קשור על האהל. ורוחו חופף על אותו מקום אשר בו שפך את תמצית דם נשמתו בעבודתו את קונו. וחזר ושואף זורח אל אותו מקום ומתפלל עמנו, ומגן הבית הגדול והקדוש ועל באי עדינו. ומשפיע שפע ברכה וישועה לחוסים בצילו ועוד גדולים צדיקים במיתתם מאשר בחייהם.

מעתה חיל ורעדה תאחזנו ונענה ונאמר בחדרת קודש "מה נורא המקום הזה". כאשר מתעתדים אנשי שלומנו להתכנס יחדו לשבת מרוממת ונעלית בראשות בנו מ"מ כ"ק מרן רבינו שליט"א לרגל "שבת יארציט" של רבינו הק' זי"ע.

מסודות זוטשקא
מיסודם טל מרן וזהו ק"ו"ע
במסגרת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ואנרתה לנחם ברית עולם
חסדי דוד הנאמנים

סדר יומא דהילולא רבא
תפילת שחרית בשעה 8:00
לחיים טיש אחר תפילת שחרית
תפילת מנחה בשעה 3:00

תחבורה מאורגנת לעליה לציוה"ק
במרומי הר הזיתים בשעה 3:20

אחר התפילה על הציוה"ק - תפילת רבים על ציון
הרה"ק מוה"ר ש' מזועהיל זי"ע
לרגל יומא דהילולא
לאחמ"כ יתקיים תפילת מעריב ליל ער"ה אדר
בציון שמעון הצדיק
"פועיט" אלעס גוט"ס"

מסודות זוטשקא
מיסודם טל מרן אדמו"ר זי"ע
במסגרת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

השבת נושם הנשמות

סדרי חמני שבת קודש פר' משפטים שקלים
שבת יא"צ של כ"ק מרן רביה"ק זי"ע

וערב יומא דהילולא רבא
תפילת מנחה וקבלת שבת
עשר דק' אחר זמן הרה"ג
שולחן הטהור - בשעה 9:30
תפילת שחרית - בשעה 8:00

אחר התפילה קישוט רבא לרגל שבת יא"צ
במהלך הקיטש שא רבנים ראש וכולל
הרה"ג אברהם קליין שליט"א
בשעת בעל הילולא ובהקבלת פני הטהור

תפילת מנחה וסעודת רעוא דרעין - בזמן הרה"ג
לישר טענות כצידור אחר המילה
זכור ה' לדוד את כל ענותו

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל

בשמחה ודיעה ובלב דין ונרגש הגנו לשגור בזה ברכת מזולא טבא וגדיא יאה
קדם האי נאון וחסיד, המשקפה ממעיינו הנובע לעדרים וכפרת במדור הנפלא 'הלוקי הנחל'
ה"ה הגה"ה ר' זרח רזונטל שליט"א

לרגל אירוסו בתו בשעתו"מ למזל טוב
והגנו לברכו שיעלה היוזון יפה ויזכה לרוות מכל יוצ"ה רוב נחת דקדושה
באנפאה נהירין ובט"ס ממעון הברכות
כעתירת
המערכת • הקוראים הנאמנים

מכון "בארות יצחק" זוטשקא
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע ובנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רחוב כאר מים חיים 14 בני ברק

ישמח לב מבקשי השם

לרגל יומא דהילולא קמא
של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע

מתפרסם בזאת לראשונה תדפיס מתוך הספר"ק

"נזר רוד"

עה"ת ומוערי השנה

דברי אלוקים חיים ערבים ומתוקים אשר נשמעו בלהב אש
מכ"ק מרן אדמו"ר זי"ע
כתובים וערוכים ע"י בנו מ"מ כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בהודמנות זאת פונים אנו בבקשה לאלו אשר ברשותם דברי תורה
מכ"ק מרן אדמו"ר זי"ע בין בכתובים בין מתוך הקלטות,
וכן אנשי הרוח אשר הפציע להשתתף בהוצאת הנלוות למען יצא דבר נאה ומתוקן,
שיזעילו בטובם לפנות אלינו ושכרם יהא כפול מן השמים.

בברכת התורה
וועד המכון